

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 7Co/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211204119
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211204119.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: UniCredit Leasing Slovakia a.s., Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 35 730 978 proti odporkyni: W. Z., D. XXX/XX, B. S., zastúpená advokátkou JUDr. Evou Skačániovou, Korzo Bélu Bartóka č. 789/3, Dunajská Streda, o zaplatenie 7.276,93 eur s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 4C 65/2011-127 zo dňa 8.8.2012 t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť sumu 7.276,93 eur a zaviazal ho k náhrade trov konania vo výške 2.025,85 eur v prospech odporkyne.

Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania k návrhu, v ktorom navrhovateľ poukazoval na to, že ako leasingový prenajímateľ s odporkyňou dňa 28.9.2004 uzatvoril kúpnu a leasingovú zmluvu č. 59950849, ktorou prenajal formou finančného leasingu odporkyni motorové vozidlo zn. Peugeot 206, ktorého kúpna cena bola 301.588,- Sk bez DPH, odporkyňa sa zaviazala počas trvania leasingu uhrádzať pravidelne mesačne leasingové splátky a po ukončení leasingu mal navrhovateľ na odporkyňu previesť vlastnícke právo k predmetu leasingu za zostatkovú predajnú cenu 0,- Sk.

Odporkyňa predpísané leasingové splátky riadne a včas neuhrádzala, preto navrhovateľ podľa čl. 4 písm. a/ Obchodných podmienok prenajímateľa odstúpil od leasingovej zmluvy v súlade s čl. 6 písm. b/ Obchodných podmienok v spojení s čl. 11 písm. d/, podľa ktorých odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľovi všetky splatné pohľadávky, zaplatiť náhradu škody, všetky náklady vzniknuté v súvislosti s predčasným ukončením leasingu, zmluvnú pokutu, administratívny poplatok a skutočne vynaložené náklady na spracovanie agendy predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, ktoré nároky si navrhovateľ vyčíslil vo výške žalovanej istiny a odporkyňa listom zo dňa 5.8.2005 svoj záväzok voči navrhovateľovi uznala.

Odporkyňa voči žalovanému nároku vzniesla námietku premlčania a žiadala, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Poukazovala tiež na to, že uhradila 8 splatných splátok, ale z tzv. finančného vysporiadania leasingovej zmluvy nevyplýva, či žalovaná suma predstavuje splatné pohľadávky alebo ide o náhradu škody, alebo o dôvody, ktoré sú vymenované v niektorom z článkov Obchodných podmienok. Okrem toho uviedla, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na peňažné plnenie zo zmluvy, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, preto nemožno na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia Obchodného, ale výlučne Občianskeho zákonníka a právny úkon označený ako uznanie dlhu, zo dňa 20.5.2005 z dôvodu, že neobsahuje presne označený dôvod s ohľadom na výšku dlhu je absolútne neplatným právnym úkonom.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že odporkyňa ako leasingový nájomca porušila povinnosti, ktoré jej vyplývali z Obchodných podmienok prenajímateľa pre finančný leasing motorových vozidiel, keď

bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka vozidla prenechala na užívanie predmet leasingu Z. L., ktorý s ním odišiel do Talianska, kde bolo vozidlo z dôvodu podozrenia zo spáchania trestnej činnosti zaistené a príslušné orgány ho odmietli vydať odporkyňi ako leasingovému nájomcovi alebo vodičovi, ktorý ho doviezol do Talianska, pretože uvedené osoby sa v čase trvania leasingovej zmluvy nevedeli preukázať jeho vlastníctvom. Odporkyňa bola v tejto súvislosti uznaná za vinnú zo spáchania trestného skutku sprenevery, odsúdená a v trestnom konaní bola odborným vyjadrením vyčíslená škoda spôsobená navrhovateľovi vo výške 219.225,- Sk.

Nárok na žalovanú istinu prvostupňový súd ale navrhovateľovi nepriznal a poukázal na jeho konanie, pretože mal odporkyňi ako vlastníka vozidla poskytnúť potrebnú súčinnosť k tomu, aby mohlo byť v Taliansku zadržané vozidlo vrátené. Návrh prvostupňový súd označil za nedôvodný i na základe zistenia, že navrhovateľ nepreukázal reálny vznik škody v žalovanej výške, pretože vozidlo reálne existuje a nie je poškodené.

Z hľadiska právneho posúdenia prvostupňový súd na vec aplikoval ust. §§ 373,376, 377, 378 a 380 Obchod. zák., ktorými je upravená náhrada škody medzi podnikateľmi. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uvedené rozhodnutie zmenil a návrhu v rozsahu podanej žaloby vyhovel, alebo aby rozhodnutie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa nestotožňuje. Pre odporkyňou porušenie povinnosti uhrádzať leasingové splátky navrhovateľ odstúpil od zmluvy s účinkami ktoré nastali dňa 20.5.2005 a vyzval ju na vrátenie predmetu leasingu. Túto povinnosť odporkyňa nespĺnila. Navrhovateľ sa ako poškodený náhrady škody domáhal i v trestnom konaní, v ktorom si nárok uplatnil voči odporkyňi z dôvodu spáchania trestného činu, za ktorý bola odporkyňa právoplatne odsúdená a ktorým rozhodnutím bol navrhovateľ odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných.

Odvolateľ v súvislosti s ust. § 376 Obchod. zák., ktorú právnu úpravu súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia použil uviedol, že povinnosť vrátiť motorové vozidlo vyplývala z čl. 11 písm. d) bod 2 Obchod. podmienok prenajímateľa pre finančný leasing motorových vozidiel a ktorá bola jednoznačne uložená odporkyňi. Dôkazné bremeno v danom prípade nesie odporkyňa a v priebehu celého konania nebolo preukázané, že zo strany navrhovateľa ako poškodeného nebola poskytnutá súčinnosť. Oproti tomu bol v konaní preukázaný opak a to list, ktorý Z. L. ako osoba, ktorej odporkyňa protiprávne poskytla vozidlo adresoval MZV SR a podľa vyjadrenia k tomu listu vrátenie vozidla na územie SR bolo podmienené zaplatením čiastky 500,- eur a 75,- eur za parkovné a odťahovú službu, pri splnení ktorých podmienok by bolo odporkyňi zadržané motorové vozidlo vrátené. Odporkyňa prostredníctvom Z. L. teda začala podnikateľ kroky vedúce k získaniu motorového vozidla, poskytnutú možnosť zo strany Talianska ale nevyužila, o čom navrhovateľa neinformovala, preto právo na získanie motorového vozidla nebolo iba na strane navrhovateľa ako vlastníka, ale táto možnosť bola poskytnutá i odporkyňi. Okrem toho navrhovateľ nemal a stále nemá žiadnu vedomosť o tom, v akom stave sa motorové vozidlo nachádza, či nie je poškodené, aká je jeho hodnota, preto sa domáha zaplatenia žalovanej istiny, ktorá nepozostáva iba z hodnoty sprenevereného motorového vozidla v sume 10.534,99 eur zníženej o preplatok zvýšenej splátky, ale aj ďalšie nedoplatky a penalizačné nároky v sume 871,77 eur. Súd prvého stupňa však bez ohľadu na nespĺnenie povinnosti odporkyne vrátiť motorové vozidlo zamietol nárok navrhovateľ tak v rozsahu škody ako aj ďalších nedoplatkov bez akéhokoľvek odôvodnenia, čo zakladá dôvod vedúci k tomu, aby odvolací súd takéto rozhodnutie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania vo veci rozhodol keď zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je možné potvrdiť ani zmeniť.

Súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu ako neodôvodnený s poukazom na právnu úpravu náhrady škody upravenej Obchodným zákonníkom, konkrétne na ust. § 376 Obchod. zák. keď dospel k názoru, že nárok na náhradu škody navrhovateľ nemá, pretože nespĺnenie povinnosti spôsobil i sám neposkytnutím súčinnosti, na ktorú bol ako poškodená strana povinný.

Takýto právny záver však nie je z hľadiska odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia vôbec preskúmateľný, nakoľko nevychádza ani z obsahu spisu a doteraz vykonaného dokazovania a je v rozpore so základnou koncepciou náhrady škody upravenej Obchodným zákonníkom.

Súd prvého stupňa keďže vychádzal iba z právnej úpravy uvedenej v Obchodnom zákonníku zrejme nepokladal zmluvný vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania za spotrebiteľský ako žiadala odporkyňa v rámci obrany voči návrhu a posúdením takejto možnosti sa v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd nezaoberal.

Výlučná aplikácia nároku na náhradu škody vzniknutej zo záväzkového vzťahu podľa ustanovení Obchodného zákonníka ale vychádza na rozdiel od Občianskeho zákonníka z princípu objektívnej zodpovednosti, podľa ktorého poškodený stráca nárok na náhradu škody iba v prípade, ak splnenie povinnosti spôsobil svojim konaním resp. opomenutím konať alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bol povinný. Nedostatok súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná je protiprávnym konaním. Z rozhodnutia prvostupňového súdu ale nevyplýva, v čom konkrétne navrhovateľ porušil svoju povinnosť, ktoré konkrétne úkony, ku ktorým bol povinný nevykonal a tak sa dopustil protiprávneho konania. Ak prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na takomto skutkovom základe, musí mať nesplnenie povinností preukázané, aby na ne mohol ako na protiprávne konanie poukázať a aplikovať ust. § 376 Obchod. zák. Takéto zistenia ale rozhodnutie prvostupňového súdu neobsahuje. Odvolací súd preto vytýka prvostupňovému súdu, že sa pri aplikácii ust. § 376 Obchod. zák. v nedostatočnom rozsahu venoval otázke preukázania a unesenia dôkazného bremena o neposkytnutí súčinnosti, pričom túto povinnosť má v konaní odporkyňa ako zo záväzkového vzťahu povinná.

Na základe vyššie uvedeného odvolaním napadnuté rozhodnutie trpí nielen predčasnosťou vysloveného právneho záveru súdom prvého stupňa, ale i nedostatkom vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p., ktorého nedodržanie má za následok, že odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňový súd preto vykoná dokazovanie vo vzťahu k zisteniu existencie a splneniu podmienok vyžadovaných právnou normou, ktorú mieni na skutkový stav aplikovať, pretože nemôže iba v odôvodnení rozhodnutia citovať právnú normu bez toho, aby uviedol, ako ju v intenciách konkrétne zisteného skutkového stavu interpretoval. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 3 O.s.p.). Senátom odvolacieho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.